

HAVA TEIR LIBERALU FLOKKARNIR EINKI ÁLIT Á LIBERALISMUNI

Tað er eitt, sum eg leingi havi undrast yvir, og tað er, at hvørja ferð vinnulivið hevur problemir, eru teir sokallaðu liberalu politikararnir altíð teir fyrstu til at krevja, at lögtingið og landsstýrið skulu taka um endan. Eg havi skilt liberalan politik soleiðis, at politikararnir skulu halda fingrarar frá vinnulivinum og at vinnulivið skal klára seg sjálv.

Fri kapping skal gera tað, at tað vera tær sunnu fyrirkomur, sum klára seg, meðan hinar skulu burtur. Eisini havi eg skilt tað so, at liberalistarnir meina at tann fria kappingin skal gera tað at teir røttu menninir koma fram. Hvussu kann tað so bera til, at hesir liberalu politikararnir altíð eru so kvikir at krevja at vinnulivið fær hjálp frá teir almenna?

men at tað almenna so eisini skal hava ávirkan á og i ein vissan mun eisini rætt til at stýra vinnulivinum soleiðis, at tað virkar til gagns fyrri alt samfelagið.

Tað er eisini nakað annað, sum eg ikki skilji, og tað er, hvi vilja teir liberalu politikararnir at tað almenna setir pengar í fiskiskip, men ikki í ferðamannaskip? Og aftur eitt annað, hvi siga teir liberalu politikararnir, at fyrirkomur, sum tað almenna er uppi, mugu ikki konkurera við privatir fyrirkomur, tá teir einki hava móti at landskassin veitir lán við nógv minni rentu enn bankarnir. Er tað ikki at reka bankavirki og konkurera við teir privatu bankarnar?

D.

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

HÁKUN TYKKIN

Tað er ikki eiti á sum Hákun er vorðin tykkin. Hann tosar um grov álöp og lygnir. Lygnir hava ongur verið, men tverri komu vit at geva honum tann heiður at gera hann til nevndarlim í Skipafelagnum — vit vistu ikki, at hann var farin úr nevndini.

Men grovur hevur Sosialurin ikki verið, i hvussu so er ikki um mált verður við fólkaflokksalin. Hævar Hákun gloymt hvussu málagn fólkaflokksins, Dagblaðið, horeiggjaði sær i vetur og i fjór vetur? Hævar Hákun gloymt hvussu hansara nýggi harri, Óli Breckmann,

umtalaði javnaðarmenn — ella javningin, sum hann eyknevndi okkum.

Hævar Hákun gloymt brigslíð um javningin og teir almennu kassarnar?

Hævar Hákun gloymt brigslíð um javningin og tey almennu stórvini. Hævar hann gloymt skrivningina um »ministarinn fyrri neyð og elendigheit«? Hævar hann gloymt, at Snoppríkkur hansara skuldsetti javnaðarflokkinn fyrri at ynskja so nógvur invaldar sum gjørligt, ti so fingur vit fleiri atkvøður? Hævar Hákun gloymt mannajagstranina, hetzina móti invalidum, pensionistum, sosialráðgeva-

arum og lærarum ella uppá tað síðsta móti suðringum?

Hævar Hákun gloymt, at i jagstranini av lærara blivu nýtt falsaði dokument.

Ja, kanska er minnið ikki tað, tað hevur verið hjá fólkaflokksformanninum, men vit hava einki gloymt og fara heldur ikki at gloyma soleiðis uttan víðari. Tað má Hákun finna seg i og fara vit at halda fram, so leingi tað parrar okkum. Men vit fara ongantið at sláa Ólása rekord i grovheitum og hava heldur einki ynski um hetta.

A. Joensen

ØREGAARD VÍSIR SÍTT SANNA ANDLIT

I øll tey ár, Øregaard aktivt tók lut i føroyskum politikki, vóru vit fleiri javnaðarflokk, ið meira enn eina og tveir ferðir hildu okkum hava góðar grundir til at ívast um hansara virði sum javnaðarmaður, vit hildu mangan, at hann gjørdi flokkinum størri skaða enn gagn, men so væl dugdi hesin maður at bera kápuna á báðum herðum, at eysturoyingar ferð eftir ferð valdu hann inn á ting.

Men nú, ið Øregaard ikki longur hevur brúk fyrri javnaðarflokkinum, kann hann ikki bara sær fyrri at vísa, hvør hann er og altíð hevur verið — ein skaðagripur. Hann fer i part við okkara mótsæðummonnum og smæðist ikki fyrri at kalla sínar egnu partamenn fyrri kverulantar og fidusmakarar. Atla Dam roynir Øregaard at gera til eitt null, hóast Atli, tann tíð tað var, megnaði at taka tað starv

uppá seg, ið Øregaard ikki tordi. Hetta starv hevur Atli lika til henda dag røkt á ein slíkan hátt, at øll rættshugsandi javnaðarfólk hava djúpastu virðing fyrri honum, hvat so enn allir Øregaard ar siga ella skriva.

Øregaard tosar eisini móti betri vitandi, tá hann roynir at bagatellisera orsökina til samgonguslitið eins og teir borgarligu flokkarnir, og kemur hetta einahelst av, at hann er so

IKKI BERT EITT SKIP

Fólkafloksmenn og sambandsmenn royna at snara øllum tjakinum um samgonguslitið inn á Lassaheyp. Sjálvandi var hetta keyp av størsta týðningi fyrri javnaðarflokkin, ti hetta hevði merkt, at vit komu uppi eina sigling, sum i løtuni er á útlendskum hondum, samstundis sum vit høvdu kunnað loyst Suðuroyarsiglingina og hennara trupuleikar langt fram i tíðina. Sum øllum kunnugt eydnaðist keypið ikki, ti fólkaflokkurin ynskti ikki at fornerma teir heimligu og útlendsku spekulantar, sum nú sita á flutninginum millum Føroyar og útheimin og i Norðsjónum annars.

Men her var i millum flokkarnar eisini talan um onnur viðurskipti — onnur trætumál, sum javnaðarflokkurin eftir samgongusáttmálanum vildi hava fólkaflokkinn at geva lyfti um, at hann vildi halda. Hesi lyfti var tað, javnaðarflokkurin við sínari landsfundasamtakt minti fólkaflokkinn á og svarið frá fólkaflokkinum kenna øll. Óli Breckmann, sum longu tá var so sterkur, at hann kundi tala fyrri allan fólkaflokkinn kunngeirði i Dagblaðnum, at man ikki hirti at svara upp á javnaðarflokksins fyrispurning.

Vit fara her at taka 3 av teimum málum fram, sum javnaðarflokkurin tók burtur úr samgonguskjalinum og sum fólkaflokkurin ikki hirti at svara uppá.

Tað fyrsta vit fara at taka fram her snúði seg um at landið, tað almenna, skal kunna gera innkeyp av størri veru-nøgdum. Tað er klárt, at i krepputíðum kann tað vera ein trygd fyrri borgararnar, at hitt almenna ger vøruinnkeyp. Hetta er gamalt i Føroyum, men hetta hóvar sjálv-sagt ikki heilsømunnum, sum eru grundstólur undir fólkaflokk-

inum. Ti varð hetta av-vist. Um hitt almenna fór undir landshandil, fingur forbrúkararnir skjótt eyguni upp fyrri, hvat vórnar, sum vit dagliga keypa gjøgnum fleiri dýrkandi millumlið, veruliga kundu fingist fyrri. Hetta er gott dømi um, hvussu fólkaflokkurin letur privatir vinnulivsinteressur ganga um fólksins áhugamál.

Eitt annað punkt var, at farast skuldi undir samskipan av keypi til almenna nýtslu. Sum nú er keypir hvør stovnur inn, har tað passar stjóranum best. Hetta heldur sjálvandi liv i einum heri ella fyrri at nýta eitt breckmannsorð eini torvu av heilsømunnum, sum at kalla liva av at selja amboð, vegaúter, innbúgving, reservatutir, málning, skrivstovuútgærð o.m.a. til teir almennu stovnarnar. I Danmark hava teir spart milliardir við at samskipa alt alment innkeyp. Hetta skuldi verið rimuligt at fingið i lag her hjá okkum við, og fólkaflokkurin, sum altíð tosar um at spara, skuldi verið fyrstur til at verið við til at sett eina slíka skipan i verk. Men teir avvistu hetta sum onnur punkt. Samhugin við teimum privatu innflytarum og øðrum, sum liva feitt av at selja til tað almenna, var størri enn samhugin við teir føroyska landskassanum, sum kundi spart milliónir við eini samskipan av keypi til hitt almenna.

Hetta var aftur eitt dømi um, hvussu fólkaflokkurin setir privat áhugamál fram um almenn áhugamál og harnæst eitt prógv um, at øll hansara tala um sparing hjá te almenna er einki uttan hyklari.

Eitt triðja og seinasta punktið við skulu nevna i hesum viðfangi snýr seg um príseftirlit. Javnaðarflokkurin skeyt upp i brævi sinum til fólkaflokkinn, at hesin

skuldi vátta, at hann vildi fylgja samgonguskjalinum og ti hari stendur um príseftirlit. Har verður sagt, at príseftirlitið verður effektivt sarað og prisansarar verða settir i hvørjari sýslu.

Hetta er eitt upplagt forbrúkarumál, sum miðar imóti at verja forbrúkan móti tilvildarlíggum príshækkingum. Men hetta sum øll hini punktini vórðu sópað av borðinum av Óla Breckmann longu áðrenn fólkaflokkurin hevði havt fund um skriv javnaðarflokksins. Grundin er uppløgd: sama trongskygda verja av reint privatum áhugamálum mótvægis tí breiða almenninginum — forbrúkarunum.

Tað at fólkaflokkurin sópaði hesi og fleiri onnur punkt av borðinum, sum standa i samgonguskjalinum prógar, at hann ongantið hevur ætlað at halda onnur punkt i hesum sáttmála, enn tey, ið eru i tráð við hansara egnu skrá.

Hesin atburður prógar eisini, at fólkaflokkurin sum samgongufelagi er nógv broyttur frá seinasta valskeiði. Frá at vera ein flokkur, hvørs orð og undirskrift tú so toluvísa kundi lita á, er hann vorðin til ein flokk, ið tykist at halda sínar avtalur tá tað passar honum og bróta tær, tá tað passar honum. Henda broytingin er komin i og við, at tann ultrakonservativi Óli Breckmann hevur fingið alt ræði i flokkinum, og tað má soleingi hesin einsamallur ræður har, verða eitt stórt ívamál fyrri javnaðarflokkin, um hann kann forsvara eitt framhaldandi samarbeiði.

Eitt samarbeiði krevur eitt minstamark av áliti til samgongupartaran. Hetta minstamark hava vit ikki so leingi Óli einsamallur ræður.

j.

at hansara politisku »brøgd« fóru at hvørva i gloymskunar hav, men nú hevur hann sjálvur lagt upp til, at eg — og eg rokni við fleiri við mær — noyðast at stiga alment

fram og siga, at ein slíkan svikjara er tað nógv fyrri nakrantíð at hava hýst i javnaðarflokkinum.

p.t. Porkeri
Dagfinnur Danbjørg

Luttakið i almenna tjakinum
Sendið lesarabrev til Sosialin!